

της κα. **Αλεξάνδρας Φετουρή**

Υπεύθυνη Κύκλων Μελέτης Αγίας Γραφής της Ι.Μ. Σύρου

Πριν της ενσαρκώσεως του Χριστού η γυναίκα ήταν ένα πράγμα, ήταν αδιανόητο και ανεπίτρεπτο η γυναίκα ν' αναλάβει κοινωνικό ρόλο.

Σήμερα όμως αντιθέτως η γυναίκα μπορεί ν' ανταποκριθεί σ' όλους τους κοινωνικούς ρόλους. Την πρώτη ελευθερία, και αναγνώριση της γυναίκας της την χάρισε ο Χριστός, αυτός την απελευθέρωσε, και της έδωσε τον σεβασμό που της άξιζε.

Η εκκλησία κατηγορείται από τους δήθεν προοδευτικούς ότι δεν επιτρέπει στη γυναίκα σε διάφορους τομείς της εκκλησίας να λάβει μέρος π.χ. ιερωσύνη, την είσοδο στο Άβατον του ιερού και του Αγίου Όρους.

Από τους πρωτοχριστιανικούς χρόνους της εκκλησίας, στην Καινή Διαθήκη αναφέρονται ονόματα Γυναικών, όπου η παρουσία τους είχε ενεργό ρόλο στο κοινωνικό έργο της εκκλησίας.

Η κοινωνία έξω από την εκκλησία εκμεταλλεύθηκε την γυναίκα, ήταν το πιο φθηνό εργατικό δυναμικό. Ήταν σκλάβα στα χέρια του άνδρα και δεν την επιτρέπετο καμία πρωτοβουλία ούτε θέληση.

Οι γυναικείες οργανώσεις έκαναν το περίφημο φεμινιστικό κίνημα χωρίς θετικές βάσεις. Τα αποτελέσματα της δήθεν εξύψωσης της γυναίκας είναι φρικτά. Η απελευθέρωση όπως λένε ήταν η γυναίκα να γίνει δοχείον απορριμμάτων για τις ανάγκες του άνδρα, και εκμεταλλεύσεώς της. Και αυτό το πέτυχε οικειοθελώς. Την παλιά εποχή της το επέβαλαν, τώρα το δέχεται με τις ευλογίες της δήθεν απελευθέρωσης.

Τι βλέπουμε στις διαφημίσεις πως προβάλλουν την γυναίκα; Το γυμνό σώμα της, το πόσο ΣΕΞΙ είναι, την ομορφιά της και την γύμνια της. Είδατε ποτέ να διαφημίσουν μία Μητέρα; Μία λόγια πνευματική γυναίκα; Έτσι λοιπόν ακόμη εξακολουθεί η γυναίκα να είναι πράγμα.

Η εκκλησία απέναντι σ' αυτή την αναρχία μεταξύ των δύο φύλων προβάλλει της οικογένεια και καθοδηγεί τα μέλη της, άνδρες και γυναίκες σε ένα τέτοιο τρόπο ζωής ώστε ν' αναγνωρίζουν στον εαυτό τους όχι μόνο δικαιώματα αλλά και υποχρεώσεις έναντι των άλλων. Με τον τρόπο αυτό οικοδομείται (ως μίμηση της ζωής του Χριστού) δηλαδή η αληθινή κοινωνία της αγάπης όπως την βλέπουμε στο λόγο του Χριστού.

Τα μέλη της οικογένειας αγωνίζονται να μεταμορφώσουν τη φυσική συμβίωσή τους, σε μια τέτοια κοινωνία ειρήνης και αγάπης και αλληλοσεβασμού. Τότε, ω, τότε με τη χάρη του Μεγάλου Θεού πραγματώνουν την κατ' οίκον εκκλησία.

Ποτέ η εκκλησία ανά τους αιώνες δεν θεώρησε την γυναίκα ως κατώτερο ον. Ποτέ

δεν την είδε ως άτομο μειωμένων προσόντων, που δεν μπορεί να πραγματοποιήσει τον κατά Χριστόν προορισμό της. Ασχέτα από τις κοινωνικές συνθήκες κάθε εποχής, είτε αυτές επέβαλαν δευτερεύοντες ρόλους στην γυναίκα, είτε της επέτρεπαν να ασκεί ενεργό ρόλο. Κατά την εκκλησία άνδρες και γυναίκες καλούνται να κατεργάζονται την ομοίωσή τους με τον Θεάνθρωπο, κάτι που δεν εξαρτιέται από το φύλο ή τον κοινωνικό ρόλο, αλλά από τη θέληση του καθενός.

Ο Απ. Παύλος λέει όσοι βαπτισθήκατε στο όνομα του Χριστού και ενδυθήκατε τον Χριστό δεν υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ Ιουδαίων και Ελλήνων, δούλων και ελευθέρων, ανδρών και γυναικών, όλοι σας γίνετε ένας νέος άνθρωπος, χάρις στον Ιησού Χριστό.

Ο Απ. Πέτρος υπογραμμίζει ότι άνδρες και γυναίκες είναι συγκληρονόμοι των πιστών μέσα στον Ιουδαϊκό και Ρωμαϊκό κοινωνικό περιβάλλον που εκείνη την εποχή υποτιμούσε βάνουσα την γυναίκα.

Πολλές φορές η εκκλησία ανεγνώρισε πρωτεία αρετής και Αγιότητας σε γυναίκες, αρκεί να θυμηθούμε τις Μυροφόρες, τις διακόνισσες των πρώτων αλλά και μετέπειτα χριστιανικών χρόνων. Την Αγία Θεοδώρα που αναστήλωσε τις εικόνες, όλες τις γυναικείες μορφές που ασκήτευσαν, μαρτύρησαν, Αγιάσθηκαν.

Η εκκλησία βάζει την γυναίκα στην πραγματικότητα, της εν Χριστώ ζωής. Πάντα υπερασπίζεται τα δικαιώματά της. Ο Μ. Βασίλειος και ο ιερός Χρυσόστομος ήρθαν πολλές φορές σε σύγκρουση με τους ισχυρούς πολιτικούς της εποχής τους για να μη μειωθεί η αξία και η θέση της γυναίκας, και για την σωστή ιδιότητά της με τον άνδρα.

Ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός αγωνίστηκε για να ανατρέψει μια κοινωνική νοοτροπία ταπεινωτική για την γυναίκα. Έλεγε, αδελφοί μου γιατί έχετε τας γυναίκας κατωτέρας; Συ άνδρα να μην μεταχειρίζεσαι την γυναίκα σου ως σκλάβα, διότι και αυτή πλάσμα Θεού είναι και ίση όπως και συ. Ο Χριστός σταυρώθηκε και για σένα και για την γυναίκα. Έχετε μία πίστη, ένα βάπτισμα. Πατέρα φωνάζει εσύ τον Θεό και αυτή Πατέρα τον φωνάζει. Ο Θεός δεν την έχει κατώτερη από σένα, μόνο διαφορετική.

Η εκκλησία λοιπόν είναι υπέρμαχος της Γυναίκας και επιμένει να προβάλλει τον ιδιαίτερο και μοναδικό ρόλο που της ανήκει δικαιωματικά, την ΜΗΤΡΟΤΗΤΑ και την ανατροφή των παιδιών.

Είναι ομολογουμένως ένας Κυρίαρχος ρόλος έναντι όλων των άλλων διότι αυτό συμβάλλει αποφασιστικά στην διαμόρφωση των αυριανών κοινωνικών στελεχών της ζωής που τόσο πολύ έχει ανάγκη η εποχή μας.